

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ
ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 18

ອຸປະກອນປອ້ງກັນຕົວຂອງພະນັກງານ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຊກລ) ກ່ຽວກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

15 ຕຸລາ 2012

ສາລະບານ

ສາລະບານ2

ບັນທຶກການດັດແກ້3

ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພະນັກງານ4

1. ບົດນຳ4

2. ຂອບເຂດ4

3. ຂໍ້ກຳນົດທາງດ້ານກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສະໜອງອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ4

4. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ4

5. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວສຳລັບການເກັບກູ້ລະເບີດ5

5.1. ການທຳລາຍລະເບີດທີ່ບັນຈຸທາດພິດສະພໍຂາວ5

5.2. ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກຕັດຫຍ້າຂະນິດຫົວ5

6. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວສຳລັບການປະຕິບັດງານສະເພາະດ້ານ5

7. ເຄື່ອງນຸ່ງປ້ອງກັນ6

8. ເຄື່ອງປ້ອງກັນຫູ6

9. ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງປ້ອງກັນຕົວ6

ບັນທຶກການດັດແກ້

ການຄຸ້ມຄອງການດັດແກ້ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຈະມີການທົບທວນຄືນເປັນທາງການ 3 ປີຕໍ່ຄັ້ງ. ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນກໍສາມາດທົບທວນກ່ອນກຳນົດໄດ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນຫາກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳລັບຈຸດປະສົງເພື່ອດັດແກ້ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ. ຖ້າມີການດັດແກ້ແມ່ນໃຫ້ໃສ່ເລກທີ, ວັນທີ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການດັດແກ້ໃສ່ໃນຕາຕະລາງທີ່ກຳນົດຢູ່ລຸ່ມນີ້.

ເມື່ອສຳເລັດການທົບທວນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ ກໍຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ນຳໃຊ້. ຂໍ້ດັດແກ້ຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນສະບັບດັດແກ້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເຂົ້າໄວ້ໃນສະບັບດັດແກ້ໃໝ່ເລີຍ ແລະ ໃຫ້ລຶບອອກຈາກຕາຕະລາງບັນທຶກການດັດແກ້. ຈາກນັ້ນ ກໍໃຫ້ເລີ່ມຕັ້ງຕົ້ນບັນທຶກການດັດແກ້ໃໝ່ຈົນກວ່າຈະມີການທົບທວນຄືນໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປອີກ.

ເລກທີ	ວັນທີ	ລາຍລະອຽດການດັດແກ້
1	30 ມິຖຸນາ 11	ຂໍ້ 3, ປຸງແປງຄຳສັບ. 5.1 ປະກອບມີໜຶ່ງວັກເພີ່ມໃໝ່ ຂໍ້ 6, ໝາຍເຫດຂອງຂໍ້ນີ້ໄດ້ລຶບອອກ

ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພະນັກງານ

1. ບົດນຳ

ຄວາມຕ້ອງການເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມອັນຕະລາຍ ແລະ ສະໜອງສະພາບແວດລ້ອມການປະຕິບັດງານທີ່ປອດໄພ ແມ່ນຫຼັກການສຳຄັນຂອງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມອັນຕະລາຍແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼາຍປັດໃຈເຊັ່ນ ວິທີການປະຕິບັດງານ ແລະ ລະບຽບການປະຕິບັດງານທີ່ມີຄວາມປອດໄພ, ການຊີ້ນຳ ແລະ ຄວບຄຸມທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ການໃຫ້ການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມທີ່ເໝາະສົມ, ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ອອກແບບໂດຍສະເພາະ ແລະ ການສະໜອງອຸປະກອນປ້ອງກັນໂຕ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ມີປະສິດທິຜົນໃຫ້ກັບພະນັກງານ.

ຄຊກລ ໃນຖານະທີ່ເປັນອົງການທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບັນຫາຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະສິດທິພາບ ຂອງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການພັດທະນາຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພະນັກງານ ສຳລັບນຳໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້.

2. ຂອບເຂດ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ກຳນົດກ່ຽວກັບອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວທີ່ກຳນົດໃນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ແມ່ນສຳລັບການເກັບກູ້ລະເບີດເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນນຳໃຊ້ກັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 12 ວ່າດ້ວຍ “ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ”.

3. ຂໍ້ກຳນົດທາງດ້ານກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສະໜອງອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ

ມາດຕາ 42 ຂອງ ກົດໝາຍແຮງງານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2006 ວ່າດ້ວຍມາດຕະການປ້ອງກັນແຮງງານແລະເງື່ອນໄຂເຮັດວຽກ ຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕານີ້ ເວົ້າເຖິງການສະໜອງອຸປະກອນດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍຄ່າ.

4. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ປະຕິບັດການເກັບກູ້ ລບຕ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງນຳໃຊ້ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຈະຕ້ອງສ້າງ ແລະ ມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານ ທີ່ກຳນົດລາຍລະອຽດຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນຕໍ່າໃນການນຳໃຊ້ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວເຂົ້າໃນການເກັບກູ້ ມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້. ແລະ ປະຕິບັດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ກວມເອົາປະເດັນຕ່າງໆດັ່ງນີ້:

- ກ. ການຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້, ປົວລະບັດຮັກສາ ແລະ ມັງນອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຖືກຕ້ອງ.
- ຂ. ກວດກາຄວາມອາດສາມາດອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຢ່າງເປັນປະຈຳ.
- ຄ. ນະໂຍບາຍໃນການປຸງແທນອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວທີ່ເສຍຫາຍ ຫຼື ເຊື່ອມຄຸນນະພາບ.

ລາຍລະອຽດດ້ານວິຊາການຂອງອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວທີ່ຈະນຳໃຊ້ໃນການເກັບກູ້ລະເບີດ ທີ່ທາງໂຮງງານຜູ້ຜະລິດກຳນົດໃຫ້ ແມ່ນໃຫ້ປະກອບມາກັບເອກະສານສະເໜີຂໍ້ໜັງສືຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຂອງອົງການເກັບກູ້ນຳ. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວອາດຈະຖືກກວດກາໃນເວລາປະເມີນຜົນຢູ່ພາກສະໜາມ ໃນລະຫວ່າງຂະບວນການຂໍອະນຸມັດໜັງສືຢັ້ງຢືນຮັບຮອງ.

ຖ້າມີການປຸງແປງອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດແລ້ວນັ້ນ ຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ຄຊກລ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸມັດກ່ອນຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດ.

5. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວສຳລັບການເກັບກູ້ລະເບີດ

ບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະນຳໃຊ້ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວເຂົ້າໃນການເກັບກູ້ ລບຕ ທີ່ດຳເນີນຢູ່ ສປປ ລາວ. ເພາະວ່າການເກັບກູ້ ລບຕ ແມ່ນດຳເນີນຢູ່ໃນພື້ນທີ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ໄດ້ປະເມີນແລ້ວວ່າບໍ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ. ການປະຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວລວມທັງການເກັບກູ້ລະເບີດ ໂດຍການນຳໃຊ້ໝາກວດລະເບີດນຳ.

5.1. ການທຳລາຍລະເບີດທີ່ບັນຈຸທາດຟິດສະຟໍຂາວ

ພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດການຄາດສະຖານທີ່ ທຳລາຍລະເບີດຟິດສະຟໍຂາວ ພາຍຫຼັງການທຳລາຍລະເບີດທີ່ບັນຈຸທາດຟິດສະຟໍຂາວ ຈະຕ້ອງນຸ່ງເຄື່ອງປ້ອງກັນຢ່າງໜ້ອຍສຸດຄືລຸ່ມນີ້:

- ກ. ສິ່ງ ແລະ ເສື້ອແຂນຍາວທີ່ເຮັດດ້ວຍຜ້າຝ້າຍ.
- ຂ. ເກີບໂບກທີ່ແຂງທົນທານ.
- ຄ. ແວ່ນຕາປ້ອງກັນ.
- ຄ. ໝວກໃບອ່ອນ ຫຼື ໝວກທີ່ເຮັດດ້ວຍວັດສະດຸຄ້າຍກັບຝ້າຍ.

ເມື່ອມີການທຳລາຍລະເບີດທີ່ບັນຈຸທາດຟິດສະຟໍຂາວເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕະຖານການເກັບກູ້ລະເບີດສາກົນ ໝວດທີ 10.30 ວ່າດ້ວຍ “ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບອາຊີບຂອງພະນັກງານ” ໂດຍໃຫ້ນຸ່ງເສື້ອກັບປ້ອງກັນສະເກັດນຳ.

ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຂົ້າປະຕິບັດງານກັບທາດຟິດສະຟໍຂາວ ຕ້ອງໄດ້ສວມໃສ່ຊຸດປ້ອງກັນໂຕເຕັມແບບເພື່ອຈະເຮັດວຽກກັບທາດຟິດຟຸ່ມທີ່ມີການຮົ່ວ ຫຼື ຈັກຂາດ.

5.2. ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກຕັດຫຍ້າຊະນິດທົ່ວ

ໃນເວລາປະຕິບັດການຕັດຫຍ້າໂດຍນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກຕັດຫຍ້າຊະນິດທົ່ວ ຜູ້ປະຕິບັດງານຕ້ອງໃສ່ ຫຼື ໃຊ້ແວ່ນຕາປ້ອງກັນ, ເຄື່ອງປ້ອງກັນຫູ ແລະ ເກີບໂບກ.

6. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວສຳລັບການປະຕິບັດງານສະເພາະດ້ານ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກ ຄຊກລ ເພື່ອປະຕິບັດການເກັບກູ້ ລບຕໃດໜຶ່ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວັດຖຸລະເບີດທີ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ສົງໄສວ່າ ບັນຈຸດ້ວຍເຊື້ອເພີງລູກສອນໄຟ, ທາດລະເບີດເຊື້ອໄຟເຜົາ ໄໝ້ອາກາດ, ສານເຄມີທີ່ເຮັດໃຫ້ເສຍຊີວິດ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃດໜຶ່ງ.

ຖ້າການປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວ ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວ ຄວາມຕ້ອງການຕຳສຸດສຳລັບອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວທີ່ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວມີຄື:

ກ. ເຊື້ອເພີງລູກສອນໄຟ. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວທີ່ຈະນຳໃຊ້ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໃນ ບັນທຶກການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດຝັງດິນ ໝວດທີ 09.30/03 “ການແນະນຳກ່ຽວກັບລະບົບເຊື້ອເພີງລູກສອນໄຟ”.

ຂ. ທາດລະເບີດເຊື້ອໄຟເຜົາໄໝ້ອາກາດ. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວທີ່ຈະນຳໃຊ້ເພື່ອປະຕິບັດກັບລະເບີດປະເພດນີ້ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸ ຢູ່ໃນ ບັນທຶກການປະຕິບັດງານດ້ານກັບລະເບີດຝັງດິນ ໝວດທີ 09.30/04 “ການແນະນຳກ່ຽວກັບລະບົບທາດລະເບີດເຊື້ອໄຟເຜົາໄໝ້ອາກາດ”.

ຄ. ສານເຄມີທີ່ເຮັດໃຫ້ເສຍຊີວິດ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕ່າງໆ. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວສຳລັບການປະຕິບັດກັບລູກລະເບີດປະເພດນີ້ ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ເຄື່ອງນຸ່ງປ້ອງກັນທີ່ປົກຄຸມຮ່າງກາຍທຸກພາກສ່ວນ ເພື່ອປ້ອງກັນການຫາຍໃຈເອົາທາດພິດ ຫຼື ປ້ອງກັນຜິວໜັງສຳພັດກັບຄວັນ ຫຼື ອາຍທາດພິດ ແລະ ປ້ອງກັນຊັ້ນສ່ວນທີ່ແຫຼມຄົມທີ່ຈະຖືກຜິວໜັງ. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຕໍ່ສຸດທີ່ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ໃຫ້ມີ:

- (1) ຖົງມືທີ່ມີຜ້າຝ້າຍຊັບເປັນຊັ້ນໃນ.
- (2) ຖົງມືຟອກສີດ້ານນອກຂະໜາດໃຫຍ່, ໜາ, ແຂງແກ່ນ ຄຸນນະພາບດີ.
- (3) ເຄື່ອງກອງອາກາດ.
- (4) ເຄື່ອງນຸ່ງຄຸມຮ່າງກາຍ ສຳລັບປ້ອງກັນແກ້ວ ແລະ ທາດແຫຼວຕ່າງໆ.

7. ເຄື່ອງນຸ່ງປ້ອງກັນ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງສະໜອງເຄື່ອງນຸ່ງປ້ອງກັນຕົວທີ່ພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມໃຫ້ພະນັກງານຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ. ເພື່ອໃຊ້ນຸ່ງໃນເວລາປະຕິບັດງານປົກກະຕິຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້.

8. ເຄື່ອງປ້ອງກັນຫູ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງປະກອບເຄື່ອງປ້ອງກັນຫູໃຫ້ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກໃນບ່ອນທີ່ມີລະດັບສຽງດັງລົບກວນແຮງ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງຍາວນານ, ແຕ່ການປະຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມປອດໄພຫຼຸດລົງ.

9. ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງປ້ອງກັນຕົວ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງກວດກາອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງປ້ອງກັນຕົວຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ການກວດການີ້ກໍ່ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ວັດຖຸເຫຼົ່ານີ້ ຍັງຢູ່ໃນສະພາບທີ່ໃຊ້ງານໄດ້ໃນລະດັບທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າ ເງື່ອນໄຂຂອງອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ ຫຼື ເຄື່ອງນຸ່ງປ້ອງກັນບໍ່ເປັນຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການປະຕິບັດງານ. ຄວາມຕ້ອງການໃນການກວດກາຈະຕ້ອງກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນການກວດກາປົກກະຕິແມ່ນໃຫ້ກວມເອົາ ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ງານຂອງອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງປ້ອງກັນຕົວ ແລະ ການນຸ່ງຖືທີ່ຖືກຕ້ອງ. ໃນລະຫວ່າງການກວດກາໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ສະພາບຂອງແຫວນປ້ອງກັນຕາ (ແວນປ້ອງກັນໃບໜ້າ) ແລະ ຄວາມສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຂອງເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ.

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີການປ່ຽນແທນ ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນ ຫຼື ເຊື່ອມ
ຄຸນນະພາບ, ກ່ອນຈະອະນຸຍາດຜູ້ນຳໃຊ້ແຕ່ລະຄົນສືບຕໍ່ປະຕິບັດງານຕໍ່ໄປ.